BUITENGEWONE

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Woensdag 20 October 1830.

MIDDELBURG den 20 october. Z. M. de Koning heeft gisteren de gewone vergadering der Staten-Generaal, té 's Gravenhage, met de volgende aanspraak geopend:

EDEL MOGENDE HEEREN!

Uwe ijverige raadplegingen, gedurende de onlangs gehoudene buitengewone vergadering der Staten-Generaal, en het beleid, het doorzigt en de [illegible] welke daarbij op nieuws zijn aan den dag gelegd, hebben [illegible] gevolgen, mijne hoop niet vervuld. Blijk had ik mogen verwachten, dat een dadelijk grondwettig onderhoud van voorgebragte wenschen en bezwaren, vooral bij de gebleekene overeenstemming tusschen den Vorst en de Vertegenwoordigers van het volk, dien zedelijken invloed zouden hebben uitgeoefend, welke noodig was om binnenlandsche onrust te spoedig te doen terug keeren. Mijne verwachting is op eene treurige wijze teleurgesteld.

Ten dienste van de uitvoering der wet en wettelijke vormen, door de eerste vaderlandsche dagen geopperde wenschen en bezwaren, altijd op den voorgrond geplaatst. Nu echter beantwoordde die bereidheid niet aan de onstuimige driften der leiders eenen verblinde en opgeruide menigte; zij bragten eenen gewelddadigen opstand te weeg, en de pogingen der krijgsmagt van den Staat, tot ondersteuning van den wettigen der welgezinden, zijn onvoldoende geweest om dien opstand te bedwingen.

Reeds vóór de aankomst te Brussel werd die krijgsmagt, welke bescherming kwam aanbrengen, feitelijk aangerand, en, hoezeer voorafgegaan door eene plegtige aankondiging van zachtmoedigheid en vrede, ontmoette haar, in die stad, de moordadigste wederstand. De gewrongene afval van het wanlig gezag heeft zich, sedert in de Zuidelijke gewesten meer en meer, en tegen zijne schriftelijke aanbieding, uitgebreid, dan ik, tot beveiliging en vaststelling der getrouwe Noordelijke provincien, en tot herstel van handel, de noodige maatregelen tot middelen van land- en zeemagt genomen, de schuttersijen gedeeltelijk mobiel verklaard, de dienst van den landstorm voorbereid, en eene oproeping tot vrijwillige wapening gedaan heb. De geestdrift, waarmede daaraan wordt beantwoord, en de nieuwe blijken van liefde voor mijn huis, welke mij bij die gelegenheid gegeven zijn, hebben het land verzacht, hetwelk mijn hart vervult, bij de gedachte, dat het een hoop moeilijkheden heeft mogen gelukken, eene zoo belangrijke en beweldadigde bevolking af te trekken van die regering, onder welke zij tot eenen zoo voren nooit gekenden trap van voorspoed en rijkdom was opgeklommen, en voor hare algemeene en bijzondere regten zeeuwel als voor hare stoffelijke, burgerlijke en godsdienstige vrijheden, de ruimste bescherming had ondervonden.

Mijne blijvende verwachting, dat het grootste deel dier bevolking deze weldaden, bij ernstig nadenken, terug moest wenschen, heeft mij geleid tot het besluit, om aan mijnen beminden Zoon, den Prins van Oranje, bij het tijdelijk bestuur der trouw gebleevene gedeelten der Zuidelijke gewesten, tevens op te dragen, om, door middelen van overreding, zoo mogelijk, de afvallige gedeelten nog tot de wettige orde te doen wederkeeren.

Ik heb alzoo, door eene administrative scheiding, de ontwikkeling van het verklaard gevoelen der Staten-Generaal, in hunne jongste buitengewone zitting, voor zoo veel van mij afhing, voorbereid, waardoor thans mijne zorgen zich meer uitsluitend tot de Noordelijke gewesten bepalen, en derzelver krachten en middelen alleen in hun belang zullen worden aangewend; terwijl ik tevens aan alle mijne onderdanen, en aan geheel Europa, het bewijs heb gegeven, dat niets is onbeproefd gelaten, om de afgedwaalden terug te brengen.

Gesterkt door de innige bewustheid, dat ik den plegtigen eed, door mij op de grondwet gedaan, ben nagekomen, en onvermoeid werkzaam ben geweest, om de welvaart van het Nederlandsche volk, met al mijn vermogen, te bevorderen, zie ik den uitslag dier pogingen en van de beraadslagingen mijner Bondgenooten, welke dit Rijk gewaarborgd en den tegenwoordigen toestand van deszelfs Zuidelijke gewesten tot een onderwerp hunner ernstige overwegingen gemaakt hebben, met kalmte te gemoet.

Het leger heeft zich, over het algemeen, wegens deszelfs dapperheid, met gematigdheid gepaard, mijne tevredenheid waardig gemaakt. Ik moet intusschen diep betreuren, dat, in de laatste tijden, een zoo groot gedeelte van hetzelve, door verkeerde begrippen of bedriegelijke beloften misleid, eed en pligt verzaakt en zijne vaandels verlaten heeft.

Onder de omstandigheden, waarin het koningrijk zich bevindt, en die zoo [illegible] staat van vrede, heb ik mij verpligt gevoeld, uwe tegenwoordige zitting te 's Gravenhage te openen. Het strekt mij tot genoegen, bij die gelegenheid, uit kennis van U Edel Mog. te brengen, dat ik, bij voortduring, van de vroegste mogendheden de verzekering ontvange van hare opregte deelneming en van hare vriendschappelijke gevoelens.

Het is mij niet minder aangenaam, aan U Edel Mog. te kunnen mededeelen, dat de moed en volharding der krijgsmagt een einde hebben gemaakt aan den oorlog, die het eiland Java heeft geteisterd, en dat op de verdere overzeesche bezittingen, volgens de laatste berigten, eene gewenschte rust bleef heerschen.

Ook ongaarne is ons het algemeen, ten gevolge der menigvuldige regens, niet verrassend geweest; ik heb alle voorzorgen genomen, die onder zulke kritijke tijden, ten einde, gedurende den naderenden winter, in de behoeften der armen en minvermogenden zoude kunnen worden voorzien.

De tegenwoordige toestand van het Rijk levert, voor het tegenwoordige een onvermijdelijk bezwaar op, om, op goede gronden, den duur van [illegible] en plaatsen voor het vervolgens [illegible] te bepalen. Ik zij daarom alleen verlangde voorkomen de vermijding van hetgene, zoo veel doenlijk, te verzekeren. Een ontwerp van wet, daartoe strekkende, en waarbij den ook alle veranderingen, welke in de gewone inkomsten zouden hebben plaats gehad, buiten rekening zullen blijven, zal eerstdaags aan U Edel Mog. worden aangeboden.

Naar aanleiding der verklaring, bij de opening uwer jongste buitengewone zitting gedaan, is door mij een maatregel genomen, om voorloopig in de dringende behoeften der schatkist te voorzien; de vederlandsche [illegible] der tegenwoordigen dunt het wenschelijken van dezelfden kopen. Die maatregel behoeft echter door andere wenschelijke bepalingen te worden opgevolgd, welke, in den loop dezer zitting, aan uwe U Edel Mog. zullen worden gebragt.

Hoe bezwarend de zorg van zulken ook zijn moge, bekoort ons te min, om middelen van de middeling der staatsschuld, aan het behoefte voldoen te worden, en ik stel mij derhalve voor, ook een ontwerp omtrent den intrest en de aflossing van schuld aan uwe vergadering voor te dragen.

Tot krachtdadige beteugeling en bestraffing van handelingen, welke kwalijkgezinden zich zouden mogen veroorloven, om, in de gezonde gebleevene gewesten en streken de gemoederen in gisting te brengen, en dus opstand, voor het mogelijk, zoveel te planten, zal ingelijks de medewerking van U Edel Mog. door mij ingeroepen worden. Ik heb het intusschen dringend noodzakelijk geacht, hieromtrent voorloopige maatregelen te nemen, en voorschriften van tucht, en voorzorg, met opzigt tot vreemdelingen en dagverblijf, vast te stellen.

Ter voldoening aan den billijken wensch, door U. Edel Mogenden bij onderscheidene gelegenheden geuit, was het tijdstip der invoering van de nationale wetgeving en der regterlijke instellingen, door mij, op den 1 Februarij van het volgende jaar bepaald. De opstand in de Zuidelijke Provincien uitgebarsten, maakt het thans onmogelijk dien wensch, op het vastgestelde tijdstip, te verwezenlijken, en ik deel dan ook uit dien hoofde, met de aanvankelijke vestiging van den Hoogen Raad, voor die nog niet kunnen worden voortgegaan.

Edel Mogende Heeren! de snelle loop der gebeurtenissen, door welke dit Rijk, sinds weinige weken geschokt is, kan van invloed worden op meer andere onzer instellingen; de uitkomst dezer gebeurtenissen is nog niet te voorzien; en de geheel onverwachte tijdingen, heden uit Antwerpen ontvangen, strekken op nieuw ten bewijze van den dagelijkschen voortgang der daadwerkelijke scheiding tusschen de twee groote afdeelingen van het rijk.

Ik verbeide evenwel die uitkomst met vertrouwen, want mijn gewoten is gerust. Ik mag bij voortduring rekenen op uwe medewerking, op die der getrouwe Noordelijke Gewesten, op de ondersteuning mijner bondgenoten, die het staatkundig stelsel van Europa steeds zullen handhaven, en ik sta nog aan het hoofd van een Volk, welks Godsdienstige zin den besten waarborg schenkt voor de beschermende hoede der Almagtigen.

Wij laten hier volgen de proclamatie van Z. K. H. den Prins van Oranje, waarvan wij in onze gewone courant van gisteren met een woord melding maakten:

PROCLAMATIE.

van Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins van Oranje.

BELGEN!

Sedert ik mij, door mijne proclamatie van den 5 dezer maand, aan u wendde, heb ik met zorg uwen toestand overwogen; ik begrijp dezelve en erken u als onafhankelijke natie, dat is: dat in de provincien zelve, waarin ik eene groote magt uitoefen, ik mij in niets tegen uwe regten, als burgers, zal verzetten.

Kiest vrijelijk en op *dezelfde wijze* als uwe medeburgers in de andere provincien, uwe afgevaardigden voor het *Nationaal Congres*; dat zamenstande is, en gaat er de beraadslagingen van uw Vaderland bijwonen.

Ik stel mij alzoo in de provincien die ik regeer, aan het hoofd van de beweging die u tot eenen nieuwen staat van zaken leidt, waarvan de nationaliteit de kracht het uitmaken.

Zie daar de taal van hem aan.

Gegeven te Antwerpen den 16 October 1830.

(geteekend) WILLEM, *Prins van Oranje.*

Te Middelburg, ter Boekdrukkerij van de GEBROEDERS ABRAHAMS.